

प्रदक्षिणं द्विजश्रेष्ठं कृत्वा राजा स वीर्यवान् ।
 व्यादिशत् सैनिकान् कांश्चिदृष्यशृङ्गाय धीमते ॥ ११ ॥
 अभिवाद्य स राजानमुवाच द्विजसत्तमः ।
 स्वस्ति तेऽस्तु महाराज धर्मेणाराधय प्रजाः ॥ २० ॥
 एवमुक्त्वा स राजानं यथावृषिसुतस्तदा ।
 अदृश्यस्तु यदा विप्रस्तदा राजा न्यवर्तत ॥ २१ ॥
 प्रविष्टश्च पुरीं राजा नागरैश्चाभिनन्दितः ।
 न्यवसत् तत्र मुदितः पुत्रजन्मप्रतीक्षकः ॥ २२ ॥
 ऋष्यशृङ्गोऽपि तेजस्वी प्रययौ क्रमशस्तदा ।
 लोमपादस्य नगरीं चम्पां चम्पकमालिनीं ॥ २३ ॥
 श्रुत्वैव लोमपादोऽपि तमायान्तमृषिं तदा ।
 स ब्राह्मणः सहामात्यः प्रत्युद्गम्य तमब्रवीत् ॥ २४ ॥
 स्वागतं ते द्विजश्रेष्ठ दिव्यासि कुशली मुने ।
 इहागतो महाभाग सभार्यः सपरिच्छदः ॥ २५ ॥
 पिता ते कुशली ब्रह्मन् प्राहिणोन्नित्यशश्च सः ।
 कुशलार्थं तव विभो सभार्यस्य विशेषतः ॥ २६ ॥
 स्वलंकृतं च नगरं कारयामास बुद्धिमान् ।
 पूजार्थमृष्यशृङ्गस्य राजा कृष्टेन चेतसा ॥ २७ ॥
 ऋष्यशृङ्गः प्रकृष्टस्तु सह राज्ञा पुरोत्तमं ।
 पुरोहितेन सत्कृत्य पूजितः प्रविवेश ह ॥ २८ ॥